

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **Ing. M.P.**, zastoupeného advokátem Mgr. Ondřejem Pecákem, Na Ořechovce 24, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, Velká Hradební 48, Ústí nad Labem, zastoupenému advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou, Masarykovo náměstí 20, Děčín, proti rozhodnutí ze dne 21. 4. 2020, čj. KUUK/066663/2020/Pan, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem 18. 3. 2024, čj. 78 A 12/2020-84,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V dubnu 2018 policie naměřila, že osobní automobil, který řídil žalobce, překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Po zastavení vozidla policie dále zjistila, že automobil má na obou tabulkách s registrační značkou červeným křížkem přelepen znak EU. Policie vyhodnotila, že se žalobce dopustil dvou přestupků, a oznámila to Magistrátu města Mostu (žalobce nesouhlasil s projednáním přestupků na místě). Magistrát žalobci uložil pokutu 2 000 Kč; shledal žalobce vinným jak z překročení rychlosti, tak z užití vozidla, které nesplňovalo stanovené technické podmínky [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu; § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona]. Žalobce se proti rozhodnutí magistrátu odvolal ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Neuspěl.

[2] Ve věci poté dvakrát rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem. Poprvé dospěl k závěru, že vyvstaly pochybnosti o provedeném měření rychlosti, a žalobě vyhověl. První rozsudek krajského soudu NSS zrušil; řekl, že i pokud je místo dopadu měřicího laserového paprsku označeno kružnicí (a nikoli křížem), je stále zřejmé, kam paprsek dopadl (rozsudek ze dne 19. 1. 2024, čj. 10 As 179/2022-27, body 17 a 18).

[3] Podruhé krajský soud žalobu zamítl. Tentokrát se zabýval i přelepením znaku EU na tabulkách s registrační značkou. Dospěl přitom k závěru, že vozidlo s takto upravenými

tabulkami nesplňuje technické podmínky stanovené vyhláškou o registraci vozidel. Ten, kdo ho užije, jedná v rozporu se svou povinností užít k jízdě jen vozidlo, které splňuje technické podmínky, a ohrožuje bezpečnost silničního provozu (úprava tabulky odpoutává pozornost řidičů od dění na silnici).

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (*stěžovatel*) kasační stížnost. V ní patrně (podle nepřiliš srozumitelného obsahu úvodní námitky) tvrdí, že krajský soud nepostupoval podle závazného názoru NSS a že názor NSS je chybný (důkazy o překročení rychlosti neobstojí). Dále je stěžovatel přesvědčen, že neexistuje skutková podstata, která by chránila tabulku registrační značky (nikoli registrační značku samotnou), a že krajský soud dostatečně nevysvětlil, proč je přelepení znaku EU na tabulkách s registrační značkou společensky škodlivé. Přijatelnost své kasační stížnosti stěžovatel spatřuje *v rozsahu odmítnuté spravedlnosti*.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba učinit tzv. judikaturní odklon. Stěžovatel ani netvrdí, že se krajský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury nebo že hrubě pochybil při výkladu práva. Nic takového nezjistil ani NSS.

[8] Není pravda, že krajský soud nedodržel závazný právní názor obsažený v předchozím rušícím rozsudku NSS. Dodržel – v souladu se závěrem NSS řekl, že stěžovatel rychlost překročil a že to bylo náležitě prokázáno.

[9] Ohledně přelepení znaku EU shrne NSS to podstatné. Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, které nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem [§ 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o silničním provozu]. Takovým zvláštním právním předpisem je i vyhláška o registraci vozidel (č. 343/2014 Sb.), kterou Ministerstvo dopravy vydalo k provedení zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (č. 56/2001 Sb.). Tato vyhláška výslovně a přesně stanoví, že má být na tabulce s registrační značkou modrý pruh s vyznačením znaku EU a jak má vypadat [v § 29 odst. 2 písm. a) a přílohách č. 25 a 26]. Vyhláška o registraci vozidel nestanoví provozovatelům motorových vozidel další povinnost nad rámec zákonné povinnosti umístit na vozidle tabulku registrační značky; tuto povinnost jen blíže vymezuje co do způsobu umístění a podoby tabulky na vozidle (rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2013, čj. 7 As 79/2012-54).

[10] Krajský soud nerozhodl způsobem, který by svědčil o hrubém pochybení při výkladu nebo uplatnění právě shrnutých východisek. Stěžovatel řídil vozidlo, jehož tabulky

pokračování

s registrační značkou neměly takovou podobu, jakou vyžadují právní předpisy. Krajský soud vysvětlil i to, jak tato skutečnost ohrozila veřejný zájem na bezpečnosti silničního provozu (zaměřil se tedy i na materiální stránku přestupku). Stěžovatel proti pečlivé argumentaci krajského soudu postavil jen svůj obecný nesouhlas. Nesnažil se ani vysvětlit, proč by věc týkající se dvoutisícové pokuty za přestupky výslovně a jasně upravené v právních předpisech měla mít širší význam, tedy proč by se jí NSS měl věcně zabývat.

[11] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný, který se nechal zastupovat advokátem, nemá právo na náhradu nákladů, protože ty nelze považovat za účelně vynaložené; spor o pokutu za dopravní přestupek spadá do jeho běžné činnosti (rozsudek NSS ze dne 23. 1. 2020, čj. 2 As 1/2019-58, č. 3971/2020 Sb. NSS, bod 16 a judikatura tam citovaná).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu